

troet, at vi kunde sætte noget bestemt Ændringsforslag derom op, og vi have kun anført det i Betænkningen for at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed derpaa, da selvfølgelig hans sagkyndige ere meget mere inde i de Spørgsmaal end vi og vistnok ere opmærksomme derpaa. Det synes, som om Politiet ikke kan standse denne ulovlige Kolligeren, og det synes jo ogsaa, som Bladene have Lov til at modtage Avertissementer fra ulovlige Kollektører. Men vi kunde ønske, at Finansministeren eventuelt ved Forhandling med Justitsministeren kunde komme til Bestemmelser, der sætte Bom for dette, som dog maa siges at være til Skade for Staten selv og til Skade for de Kollektører, som Staten har antaget — paa en Maade til Skade, ganske vist ikke fuldstændig, thi de paagældende maa jo gaa til de autoriserede Kollektører for at faa Sedlerne fornyede.

Ærede Medlemmer ville se, at der stilles kun to Ændringsforslag. Det første er stillet af Finansministeren og tiltraadt af hele Udvalget med Undtagelse af det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Nordby), som indtager et Særstandpunkt i hele Sagen. Dette Forslag tillader Udvalget sig at anbefale det høje Ting at vedtage: Det har maaske en lille Trykfejl, idet der i 1ste Linie efter „Lov“ skal staa „af“. Det andet Ændringsforslag, der er stillet, er ganske vist ikke stillet i Overensstemmelse med den højtærede Finansminister, men vi have stillet det, fordi vi vare bange for den Form, Titlen paa Lovforslaget har; idet den kun vil blive „Lov om Klasselotteriet“. Da der jo eksisterer allerede en Lov om Klasselotteriet, nemlig den af 6te Marts 1869, vare vi bange for, at det kunde give Anledning til Misforstaaelser, naar man kun taler om „Lov om Klasselotteriet“, om det saa er den af 1869 eller den eventuelle Lov af 1902. Derfor have vi brugt den Form, som er brugt saa hyppigt tidligere, idet vi ændre Lovens Titel til „Lov om Tillæg til Lov om Klasselotteriet“. Vi kende jo denne Form fra Hærløven, hvor den er brugt ikke en, men to Gange. Jeg haaber derfor ikke, at Ændringsforslaget skulde møde Modstand hos den højtærede Finansminister. — Hermed skal jeg anbefale de 2 Ændringsforslag til Vedtagelse.

Finansministeren (C. Hage): Ændringsforslaget under Nr. 1 har jeg stillet i Overensstemmelse med den Opfattelse, der har gjort sig gældende i Udvalget, og som gaar ud paa, at Udstedelsen af femte-

dels og tiendedels Lodsedler kun bør være fakultativ for Administrationen. Jeg har, da vi havde Sagen til 1ste Behandling, erkendt, at dette muligvis er det heldigste, saaledes at det ikke fastslaas, at der skal udstedes femtedels og tiendedels Lodder til Afløsning af de nuværende fjerdedels og ottendedels. I Anledning af en Bemærkning af den ærede Ordfører maa jeg dog tilføje, at jeg betragter den Bemyndigelse, der saaledes gives Finansministeren, som gaaende ud paa dette; at efter Omstændighederne, naar det praktisk maatte vise sig, at Efterspørgslen efter de nuværende mindre Lodder skulde tage af, og det af den Grund maatte antages, at der vilde være bedre Afsætning for mindre Lodder efter den ny Inddeling, skal Ministeren kunne lade saadanne afhænde. Jeg mener ikke, at Bemyndigelsen vilde være til nogen Nytte, hvis man f. Eks. vilde begrænse den, saaledes som den ærede Ordførers Udtalelser syntes mig at tyde noget paa, at han forudsatte, nemlig at man først skulde gaa til en Udvidelse af Lotteriet i det fulde Omfang til 130,000 Lodder; inden man tog Spørgsmaalet om Udstedelse af de ny mindre Lodder op til Overvejelse. Min Mening er, at hvis der straks fra først af skulde vise sig en forholdsvis formindsket Afsætning af de nuværende mindre Lodder, vil det være rigtigt at forsøge Afhændelse af et vist Antal femtedels og tiendedels Lodsedler for at tilfredsstille den Efterspørgsel, der mulig maatte kunne være for Lodder af den Størrelse. — Det andet Ændringsforslag er jo rent formelt og gaar ud paa at give Loven et andet Navn. Jeg anser ikke denne Ændring for at være nødvendig og heller ikke for at være en Forbedring. Det forekommer mig, at „Lov om Klasselotteriet“ ikke blot er kortere og bekvemmere, men ogsaa lyder kønnere end „Lov om Tillæg til Lov om Klasselotteriet“. Men Sagen er naturligvis af meget ringe Betydning, og naar Udvalget ønsker denne Ændring, skal jeg ikke modsætte mig den. — I øvrigt omtalte den ærede Ordfører forskellige Spørgsmaal, der have været fremdragne i Udvalget. Først Spørgsmaalet om en anden Beregning og til Dels en Forhøjelse af Stempelafgiften. Jeg behøver ikke at sige, at jeg i og for sig overmaade gerne vilde gaa med til en Ændring, som kunde skaffe Statskassen en forøget Indtægt gennem Stempelafgiften af Lodsedler; men jeg nærer nogen Frygt for, at hvis man foretager en saadan Forandring samtidig med, at man sætter Prisen paa Lodderne op,